

2. zkouška pro děti a rodiče (září)

HRÁTKY SE ZVÍŘÁTKY...

UVOLŇOVACÍ, DECHOVÁ A PŘÍPRAVNÁ HLASOVÁ CVIČENÍ

Po zazvonění zvonečku a pozdravu vybídneme děti, aby si našly místo v prostoru naší zkušebny. **„Dnes si budeme hrát se zvířátky a tím prvním bude PEJSEK“**. Klekneme si s dětmi na všechny čtyři. **„Ten náš pejsek ale řádil a teď je pěkně udýchaný.“** Vyplázneme jazyk a dýcháme - můžeme začít pomalu a postupně zrychlujeme. **„Také umí pořádně štěkat“**. Nadechneme se nosem a „vyštěkneme“ hluboké HAF, HAF.

„A teď se proměníme na KOČKU“. Vyhrbíme se do kočičího hřbetu a pak dolů, jako by kočka lízala mlíčko. **„A víte, jak se taková kočka protahuje?“**. Posadíme se na paty, hlava směřuje dolů, ruce protáhneme co nejvíce dopředu. Poté se posadíme do tureckého sedu. **„A protože se nám ta naše kočka unavila - tak si pořádně zíváme a krásně z výšky zamňoukáme...“**. Dětem předvedeme vysoké MIAU s důrazem na každou hlásku, rukou si jako pacičkou k mňoukání malujeme oblouk shora dolů.

„Ta naše kočka se lekla HADA, který se právě plazí v trávě.“ Syčíme a společně s dětmi malujeme rukou ve vzduchu dráhu plazícího se hada. **„Schválně, který had se na jedno nadechnutí vydrží plazit nejdéle?...“**

Při práci s dětmi využíváme velký prostor naší zkušebny v maximální možné míře. Ať už dýcháme vleže, nebo provádíme uvolňovací cvičení. I při rozezpívání stojí děti v prostoru, také při písničkách s tanečními kroky či při prostém odpočinku mezi jednotlivými písničkami. V řadách „jako klasický sbor“ naše děti sedí či stojí maximálně třetinu zkoušky.

Mňoukání kočky a štěkot pejska na všech čtyřech jsem našla v knížkách Aleny Tiché, která je mou velkou inspirací...*

*A. Tichá: hlasová výchova v dětském sboru

„Z výšky na to vše kouká KRÁVA. Myslí si: ‘hlavně, že mám dobrou travičku’ a přežvykuje a přežvykuje...“ Ústy naznačujeme přežvykování krávy - můžeme se i „oblíznout“ a vytáhnout jazyk z úst na všechny strany.

„Krávě kolem hlavy lítá KOMÁR“. S dětmi nasadíme vysoké BZZZZ a rukou naznačujeme pohyb komára kolem hlavy - za komárem otáčíme hlavu na všechny strany, abychom jej chytili. Let komára ukončí tlesknutí.

„Posledního komára si chytil do zobáčku PTÁČEK. A jak ten ptáček zpívá, ozvěna nám to pěkně všechno opakuje“. S dětmi se postavíme a ve vysoké poloze „předzpíváme“ motivy hlasu ptáků dle vlastní fantazie - ideálně se sestupnou melodií, např. malé ptáčátko pískající PÍÍÍP PÍÍÍP, kukačka KUKUKUKUKÚÚÚÚ, hrdlička, CUKRÚÚÚÚ, ideální je sova s vysokým HÚÚ HÚÚ.

ROZEZPÍVÁNÍ

„A nyní se hudebně pozdravíme a k tomu se postavíme jako správní zpěváci“.

Cvičení nejprve předzpíváme a můžeme měnit sousloví např. na SVÍTÍ SLUNÍČKO, MÁME KRÁSNÝ DEN, JSME KAMARÁDI apod. do A DUR, pokud v této poloze zpívají děti lehce,

můžeme pokračovat až do H DUR, před každým dalším cvikem si můžeme zívnout

Téma zvířátek umožnilo propojit všechna tři úvodní přípravná cvičení - uvolňovací, dechová a přípravná hlasová. V tomto ohledu je každá zkouška jiná - někdy se víc zaměříme na nácvik správného pěveckého dechu, jindy, např. s ohledem na potřeby repertoáru, na nácvik hlavového rejstříku v přípravných hlasových cvičeních. Všechna uvedená cvičení mají však společné rysy - vždy pomohou k lepšímu hlasovému projevu a především je spojuje hravost.

Protože se jedná teprve o druhou zkoušku, musí si děti na opravdové rozezpívání teprve zvyknout. Nejjednodušším cvikem je uvedená tercie, která nám dnešní zkoušce zcela postačí. Od prvního motivku děti učíme, aby začaly až po předzpívání společně na gesto sbormistra. Při opakování hrajeme s dětmi na piano pouze jejich melodii, postupem času odbouráváme i tuto „berličku“ a děti zpívají samy na základě předzpívání.

NÁCVIK PÍSNĚ

„Všechna zvířátka, která nám dnes pomáhala, jsme znali, ale tohle je něco úplně jiného - tak pozorně poslouchejte...” Zpíváme písničku **COPAK JE TO ZA ZVÍŘE**. Poté po dvoutaktových úryvcích děti vždy opakují uvedenou melodii (my je pro zjednodušení učíme pouze text na prvním řádku, který při repetici opakujeme). Při nácvičku nám pomáhají naši „plyšáčci“ - povídají si s dětmi, sledují, jak otvírají ústa, usmívají se či stojí rovně. Čím je výuka nové písně hravější, tím lépe nám půjde od ruky...

OPAKOVÁNÍ PÍSNĚ Z MINULÉ ZKOUŠKY

Nejprve se zeptáme dětí, zda si naši písničku **ZNÁMÝ OBR MYDLIDUB** zpívaly během uplynulého týdne doma třeba s rodiči a poté ji zazpíváme společně. Naše děti ji docela uměly, ale je třeba si zvyknout na spoustu nových věcí. Můžeme se zaměřit na dirigování - proč před nimi stojíme a dirigujeme, příp. si můžeme za zpěvu písničky zahrát na dirigenty. My jsme také hráli na hráče na „bombardón“, takže jsme při slabikách „udba udba“ nafukovali co nejvíce tváře, jako kdybychom do pomyslného nástroje foukali. Také je třeba si zvyknout na predehru a včasný začátek.

O totéž se snažíme i při nácvičku nové písně - mnohem více zpívat, než hrát na klavír. Tato cesta nesmírně pomáhá rozvoji hudební představivosti a intonační jistoty.

Během písničky se děti začaly na svých židličkách vrtět a poposedávat a tak je nejvyšší čas trochu se zase protáhnout.

RYTMICKÁ CVIČENÍ

Děti opět svoláváme do prostoru - pořádně uvolníme ruce, které právě dirigovaly a také nohy, které budeme hned potřebovat. Do rukou bereme dřívka nebo bubínek. **„Děti pojd'me teď chodit nebo běhat přesně podle t'ukání - můžeme chodit pomalu jako čáp nebo naopak běhat rychle jako srnka. Záleží na tom, co právě slyšíme“.** Střídáme rychlé a pomalé t'ukání, děti necháme chodit libovolně po zkušebně. Důležité je, aby zachovávaly vyt'ukané tempo.

PÍSNÍČKA S POHYBEM

„A když jsme se takto protáhli, pojd'me do kroužku a zazpíváme si písničku PÁSLA OVEČKY.“ Pokud zbyde ještě trochu času, můžeme se zaměřit na houpavý krůček do a ven z kruhu. Zpíváme bez doprovodu piana měkce ve vyšší poloze.

„Tedy to nám to s těmi zvířátky dnes uteklo... NASHLEDANOU, MALÍ ZPĚVÁČCI...“

Toto je výborná příprava na nácvik pochodování - zejména menší děti mají s přesnou pochodovou chůzí nezřídka problém.

